

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19998

гр. София, 21.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
закрито заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **5829** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 60, ал. 5 от АПК.

Образувано е по жалба на Х. К., [дата на раждане] в Р. Т., гражданин на Република Т., притежаващ турски паспорт № U., издаден на 26.03.2025 г. в турското посолство в Б., срещу Заповед рег. № 5403 ПАМ – 96/01.05.2026 г., издадена от зам.-началник на ГПУ – Р., с която по отношение на чужденеца е наложена е наложена принудителна административна мярка „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз, за срок от 5 години, считано от датата на изпълнение на връщането на чужденеца. На основание чл. 60, ал. 1 АПК е допуснато предварително изпълнение на заповедта, чието спиране се иска с жалбата.

Жалбоподателят счита допуснатото предварително изпълнение на заповедта за незаконосъобразно и немотивирано. Административният орган не бил посочил конкретни данни относно недобросъвестно поведение, насочено към укриване или опасност от извършване на противоправни деяния, засягане на националната сигурност или обществения ред, както и спешност, налагаща незабавно изпълнение. Счита, че предварителното изпълнение ще доведе до нарушение на негови основни права, включително и правото му на защита.

Административен съд София – град, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното: Жалбата срещу разпореждането за предварително изпълнение на ПАМ е подадена от легитимирано лице – адресат на акта, пред компетентния съд и в тридневния срок по чл. 60, ал. 4 АПК, тъй като заповедта е била връчена на 01.05.2026 г., но доколкото липсва указание в какъв срок може да се обжалва разпореждането за допускане на предварително изпълнение, приложение следва да намери разпоредбата на чл. 140 АПК. Предвид изложеното, съдът намира, че същата е допустима и подлежи на разглеждане по реда на чл. 60, ал. 4 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С оспорената заповед по отношение на чужденеца е наложена ПАМ „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз, за срок от 5 години, считано от датата на изпълнение на връщането на чужденеца. Заповедта е мотивирана с

обстоятелството, че на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41 с шенгенски идентификатор DE P. 0000 01, както и с изложените в предл. рег. № 5403р-8182/01.05.2025 г. на началника на ГОДГ при ГПИ – Р. ПАМ е наложена на основание чл. 39а, ал .1, т. 4, чл. 42з, ал .1, т. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 25 ЗЧРБ и чл. 24, §2, б. В от Регламент ЕС 2018/1860 на Европейският парламент и на съвета от 28.11.2021 г. за използването на ШИС.

Съгласно чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

В конкретния случай допуснатото предварително изпълнение е допуснато поради опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на заповедта.

От предложение рег. № 5403р-8182/01.05.2026 г. се установява, че на 01.05.2026 г. в 9.30 ч. в зоната на граничен преход Р. – Г., при осъществяване на компенсиращи мерки, по метода „анализ на риска“ са задържани трима чужди граждани, сред които и жалбоподателя. Чужденците се явяват за излизане от страната на граничен преход, като пътници в лек автомобил с водач – български гражданин – Г. И. М.. При извършена справка в система АИС-ГК и Н. П, при въвеждане на данните на жалбоподателя се установил „ХИТ“ по чл. 3 /Формуляр D/ с шенгенски идентификатор DE P. 000 01. В предложението също така се сочи, че чужденците не са удостоверили влизането в страната по законоустановения ред.

От представените доказателства по делото се установява също така, че по отношение на жалбоподателя е издадена и заповед с рег. № 5403 ПАМ-93/01.05.2026 г., за налагане на ПАМ „връщане до страна на произход – Р. Т.“.

От изложеното съдът приема, че разпореждането, с което е допуснато предварително изпълнение на обжалваната заповед, отговаря на изискванията за законосъобразност и не страда от визираните в жалбата пороци. Действително мотивите на органа са лаконични, но доколкото в обстоятелствената част на заповедта изрично се прави позоваване на рег. № 5403р-8182/01.05.2026 г., то същото следва да се приеме, че изложените обстоятелства в него, се явяват и мотиви на обжалвания акт. Чужденецът е установен при опит да напусне територията на Република България, в зоната на граничен преход Р. – Г., посока Румъния. Следва да се приеме, че жалбоподателят е направил опит да напусне границата на страната, което обуславя и самото предварително изпълнение на административния акт. Действително, ако не бъде допуснато предварително изпълнение на заповедта, същият, напускайки границата на Република България би затруднил значително наложената му принудителна административна мярка.

В конкретния случай не се засягат права и законни интереси в такава степен, че да бъдат противопоставими на охранявания обществен интерес. Процесната заповед е издадена на основание чл. 10, ал .1, т. 25 - на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41 – връщане на чужденеца, освен ако не е допуснато доброволно завръщане. Наличието на обстоятелствата по т. 1- 6 обаче са въпрос по същество и не следва да бъдат разглеждани в настоящото производство. Въпреки това, естеството на наложената мярка – връщане до страна по произход, действително ще бъде затруднено ако не бъде допуснато предварителното изпълнение на процесната заповед.

Съдът преценява изложените оплаквания в жалбата за неоснователни и недоказани. Не е доказано, че предварителното изпълнение ще накърни правото му на семеен живот, като доказателства за наличие на брак дори не са представени по делото. Не се установява наличието

на потенциални вреди от предварителното изпълнение, които да са с такъв интензитет, че да се приемат за противопоставими на охранявания обществен интерес, поради което съдът намира жалбата срещу разпореждане за допускане на предварително изпълнение на Заповед № рег. № 5403 ПАМ – 96/01.05.2026 г., издадена от зам.-началник на ГПУ – Р., за неоснователна, поради което е длъжимо отхвърлянето ѝ.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 60, ал. 5 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. К., [дата на раждане] в Р. Т., гражданин на Република Т., притежаващ турски паспорт № U., издаден на 26.03.2025 г. в турското посолство в Б. срещу разпореждане за предварително изпълнение на Заповед рег. № 5403 ПАМ – 96/01.05.2026 г., издадена от зам.-началник на ГПУ – Р..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: